

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัย ของนักเรียนชั้นอนุบาล
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิงโดยใช้นิทาน

ผู้วิจัย

นางสาวสุทธิณี อรุวรรณ

รหัส 571151321109 ห้อง2

รายงานการปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายงานวิชาสัมมนาระหว่างฝึกปฏิบัติการสอน 2 การปฏิบัติการสอนใน
สถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์กำแพงเพชร)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัย ของนักเรียนชั้นอนุบาล
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิงโดยใช้นิทาน

ผู้วิจัย

นางสาวสุทธิณี อรุวรรณ

รหัส 571151321109 ห้อง 2

รายงานการปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายงานวิชาสัมมนา ระหว่างฝึกปฏิบัติการสอน 2 การปฏิบัติการสอนใน
สถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์กำแพงเพชร)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

เรื่องการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัย ของนักเรียนชั้นอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิงโดยใช้นิทาน

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุทธี อรุวรรณ

ปีที่ทำวิจัย พ.ศ. 2561

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จริยธรรมมีความสำคัญต่อสังคมประเทศชาติ เพราะเป็นองค์ประกอบที่ทำให้มนุษย์ ไม่เบียดเบียนหรือทำลายซึ่งกันและกัน และส่งเสริมให้มนุษย์มีจิตใจที่ดีงาม มีความรัก ความสามัคคี ความเมตตา เสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดี และเป็นประโยชน์ สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จึงเป็นสิ่งจำเป็น คุณธรรมจริยธรรม เป็นความดีที่พึงประพฤติ ปฏิบัติ ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม เพื่อก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในสังคม บุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม จะเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม ถ้าสังคมใดมีคุณธรรมจริยธรรมจะทำให้สังคมนั้นพัฒนาไปได้ อย่างรวดเร็ว ในทางตรงกันข้ามถ้าในสังคมขาดคุณธรรม จริยธรรมจะมีผลต่อการพัฒนาการของ เด็กปฐมวัย (เพ็ญแข พุ่มพิมล. 2545: 2) การสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลนั้น ต้องเริ่มสร้างตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กในวัยนี้จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่เป็นบุคคลที่มีความสำคัญ ในการสร้างสรรค์และพัฒนาประเทศชาติต่อไป โดยสถาบันที่จะทำหน้าที่พัฒนาจริยธรรมมีด้วยกัน หลายสถาบัน เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา และสื่อมวลชน

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย เป็นการศึกษาที่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับเด็กแรกเกิด - 6 ปี เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ประสบการณ์ที่เด็กได้รับจะมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างความพร้อม และพัฒนาในขั้นต่อไป (บัญชา แสนทวี. 2541: 58; อ้างอิงจาก Bloom) และในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการจัดในลักษณะของ การอบรมเลี้ยงดูและการให้การศึกษาแก่เด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของเด็กแต่ละคน เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2540: 31)

การสร้างจริยธรรมให้กับเด็กเป็นพันธกิจสำคัญของโรงเรียน และครอบครัว เด็กที่มีจริยธรรมดีจะอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข จริยธรรมมีความสัมพันธ์กับคุณธรรม กล่าวคือ จริยธรรมเป็นการประพฤติทางความคิด คำพูด และการกระทำที่ดี ที่ทำให้เกิดการอยู่ร่วมกัน

อย่างมีความสุข (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2547: 212 - 213) การพัฒนาจริยธรรมให้กับเด็ก มีหลายวิธี จากการศึกษาผลงานวิจัย พบว่า มีการใช้ทั้งนิทาน การละครและการเล่น สร้างจริยธรรมให้กับเด็ก ตัวอย่าง เช่น การใช้แม่แบบจากนิทานชาดก เพื่อพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในเด็กปฐมวัย (วารี นิยมธรรม. 2536) การจัดกิจกรรมละครเสริมจริยธรรมและสนทนาเสริมจริยธรรมที่มีต่อการรับรู้ทางจริยธรรมของเด็กปฐมวัย ของเบญจพร สมานมาก (2540) การจัดกิจกรรมการเล่นนิทานคติธรรม การเล่นเกมร่วมมือ เพื่อศึกษาการรับรู้วินัยของเด็กปฐมวัย ของ สุภัค ไทวาทกิจ (2544) นอกจากนี้ยัง พบว่า มีการสอนจริยธรรม โดยใช้นิทานในการสอนวินัย โดยครูเป็นผู้แต่งนิทานขึ้นและทดลองสอนจริง เมื่อมีเหตุการณ์ที่เด็ก ขาดระเบียบ ผลของการปลูกฝังวินัยจากการเทียบเคียงจากนิทาน พบว่า เด็กพอใจและเข้าใจ ง่ายจดจำได้ (น้ำฝน ปิยะ. 2541: 20 - 24)

ดุจเดือน พันธุนาวัน .(2551, หน้า 2) ให้ความหมายครอบคลุมว่า จริยธรรม หมายถึง ลักษณะทางสังคมหลายลักษณะของมนุษย์และมีขอบเขตรวมถึงพฤติกรรมทางสังคมประเภทต่าง ๆ อันเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับนงลักษณ์ วิรัชชัย ศจีมาศ ณ วิเชียร และพิศสมัย อรทัย(ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม)(ศูนย์คุณธรรม)2551, หน้า 408)ที่ว่า จริยธรรม เป็นกรอบหรือหลักประพฤติปฏิบัติของกลุ่มคนหรือกลุ่มบุคคล ที่สอดคล้องกับมาตรฐานที่พึงาม

สุภาวดี ศรีวรรณะ (2542 : 63-64) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสารที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต การฝึกพูดเป็นพื้นฐานที่จะช่วยฝึกทักษะด้านภาษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งจุดประสงค์ของการฝึกพูดมี ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดได้คล่องเป็นธรรมชาติ ได้เรียนรู้ศัพท์ใหม่ๆ
2. พัฒนาความสามารถในการพูดได้ชัดเจน ได้ฝึกเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับเด็ก เช่น เสียง “ส” นอกจากนี้ยังควรพูดด้วยเสียงที่น่าฟัง รื่นหู ไม่ดัง ไม่ค่อยเกินไป มั่นใจในการพูด
3. พูดถูกต้องจนเป็นนิสัย เช่น เด็ก ๆ มักจะพูดประโยคปฏิเสธ “ผมเปล่าทำ” ต้องแก้เป็น “ผม ไม่ได้ทำครับ” หรือ “ไม่ได้ทำคะ”
4. เพื่อใช้ภาษาเป็นเครื่องมือติดต่อสังคมกับเพื่อนๆและบุคคลอื่น ๆ การที่เด็กจะ เป็นที่น่าคบหาสมาคมด้วยย่อมต้องมีภาษาที่สุภาพ ดังนั้นการให้การศึกษาแก่เด็กวัยนี้ย่อมจะต้องฝึก ให้เด็กรู้จักใช้คำสุภาพทั้งหลาย เช่น คำว่า “ขอโทษ” “ขอบคุณ” โดยต้องเป็นแบบให้เด็กและต้องให้เด็กใช้อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้จะต้องให้รู้จักกาลเทศะด้วย เสียงที่พูดในห้องเรียนย่อมจะไม่ต้องดังเหมือนเสียงที่ใช้ในสนาม
5. เพื่อพัฒนาความสามารถในการติดต่อกับผู้อื่นคือไม่เพียงแต่แสดงความคิดเห็น ของตนเองเท่านั้น แต่ยังสามารถเข้าใจสิ่งที่คนอื่นพูด สามารถพูดสิ่งที่มิผู้กล่าวไว้ได้
6. ฝึกเลียนเสียงงคำพูดก่อนที่จะบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ หากไม่ฝึกในเรื่องนี้เด็ก บางคนจะเล่าเรื่องไม่ตรงจุด เช่น เด็กอาสาจะเล่าเรื่อง “ไปเที่ยวทะเล” แทนที่จะพูดถึงการไปทะเล เด็กบาง

คนจะมัวพะวงแต่จุดไม่สำคัญ เช่น มัวแต่พูดเกี่ยวกับการแต่งตัว การซื้อของต่าง ๆ สำหรับ คนเดินทาง ครูอาจต้องช่วยเตือนเด็กให้พูดเข้ามาหาเรื่องอีกทีหนึ่ง

7. เรียนรู้เกี่ยวกับภาษา เช่น หลักของการออกเสียง เสียงวรรณยุกต์ การเว้นวรรค การเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค และคำบางคำมีความหมายได้หลายอย่าง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การพูดเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญอย่างหนึ่งใช้ในการ สื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็น เพื่อให้ผู้อื่นได้รู้ได้เข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กปฐมวัย หากผู้เกี่ยวข้องคือพ่อแม่และครู รักรวีวิธีที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและฝึก บ่อย ๆ ก็จะทำให้เด็กพูดได้อย่างชัดถ้อยชัดคำ กล่าวแสดงออกทางการพูด รู้จักเรียงลำดับทางการพูด ของเรื่องราวก่อนหลังวกไปวนมา ทำให้การสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความต้องการของ ตนถูกต้องชัดเจนขึ้น

เด็กปฐมวัยนี้จะเริ่มเข้าใจและเริ่มมีจินตนาการ มีการเลียนแบบ นิทานจึงเป็นหัวใจสำคัญของเด็ก ทำให้เด็กมีจินตนาการอันกว้างไกล เนื่องมาจากการมีนิทานเป็นสื่อ และในการจัดประสบการณ์ทุก ๆ กิจกรรม ครูควรจะใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ของเด็ก ผลจากการที่เด็ก ได้ฟังนิทาน ทำให้เด็กจดจำได้นาน และสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ถ้า นิทานที่ครูเล่าให้เด็กฟังนั้นตรงกับชีวิตจริง และสามารถเชื่อมโยงกันได้ จุดสำคัญอยู่ที่ครูมี กลวิธีในการเล่านิทาน การกำหนดตัวแสดงในนิทานที่มีความหมายและให้บทบาทของการแสดง ที่เป็นสื่อให้เด็กจดจำได้ดี

การที่ครูใช้นิทานสอนเด็กปฐมวัยนั้น เพราะนิทานเป็นสื่อชนิดหนึ่ง ที่มีความใกล้ชิด กับเด็กแทบทุกวัย โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ จะถูกกลั่นกรองออกมา เป็นนิทานในหลายๆ ลักษณะที่ผู้ฟัง ฟังแล้วจะเกิดความเพลิดเพลินให้ความรู้ ทัศนคติ ตลอดจน การปลูกฝังค่านิยม ผู้ใหญ่จึงมักใช้นิทานเป็นสื่อที่จะช่วยให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ นิทานเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบทอดต่อกันมา โดยใช้วาจาเป็นสื่อของ การถ่ายทอด ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าใครเป็นเจ้าของเรื่องนั้น ๆ รู้แต่ว่าการเล่านิทานมีมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ และเป็นที่ยอมรับในหมู่ชนทุกชั้นนิทานจัดเป็นวรรณกรรมที่เก่าแก่ที่สุด และเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ในทำนองเดียวกัน การที่เด็กชอบสิ่งใดเด็กก็จะสนใจและกระทำ สิ่งนั้นได้นาน นิทานจึงช่วยสร้างสมาธิของเด็กให้ยาวนานขึ้น (เกริก ยूनพันธ์. 2539: 55 - 56) เมื่อเด็กมีสมาธิยาวนานขึ้น เด็กก็จะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น ถ้านิทานเหล่านั้นได้รับการ เสริมสร้างให้น่าสนใจด้วยเทคนิคใหม่ นิทานยังช่วยผ่อนคลายอารมณ์ พัฒนาภาษา ปลูกฝังนิสัยที่ดีให้กับเด็ก โน้มน้าวให้เด็กเปิดใจยอมรับพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นต้นแบบในการหล่อหลอม พฤติกรรมและบุคลิกภาพ (สมศักดิ์ ปริบุรณะ. 2542: 61 - 62)

การเล่านิทานเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยสร้างคุณธรรม จริยธรรม สำหรับเด็ก เพราะนิทาน เป็นเรื่องของจินตนาการที่ให้ความบันเทิง เต็มเปี่ยมไปด้วยความสนุกสนาน โลกของเด็ก เป็น โลกสดใสด้วยวัยที่มีจินตนาการ นิทานจะสร้างจริยธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ ในทางที่ดีงามและถูกต้อง ทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม เพื่อที่จะอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ในปัจจุบันจริยธรรมถูกลบออกจากสมองของคนในสังคมไปหมด จึงเกิดปัญหามากมาย เช่น เด็กเล็กถูกทำร้าย ถูกข่มขืน อันตรายเกิดขึ้นได้ไม่เว้นแม้แต่บุคคลในครอบครัว (วารสารวิชาการ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2546)

จากเหตุผลและสภาพปัญหาที่กล่าวมา จึงทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะศึกษาพัฒนาการด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยการใช้นิทานและติดตามผลด้านจริยธรรม โดยเน้นการรับรู้ซึ่งจะส่งผล ให้เด็กปฐมวัยได้ปฏิบัติในสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยเฉพาะด้านการพูดด้วยการเล่านิทานให้เด็กนำไปปฏิบัติ แล้วติดตามผลการปฏิบัติตามนิทานแต่ละเรื่อง เป็นการย้ำให้เด็กจำและเข้าใจ ผลการวิจัยที่จะเป็นรูปแบบของการพัฒนาจริยธรรมให้กับเด็ก เพื่อเป็นคนดีของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทาน ของนักเรียนเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 4-5 ปี จำนวน 34 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 22 คน

สมมติฐานของการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน มีการรับรู้ด้านจริยธรรมด้านการพูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชาย - หญิง อายุ 4-5 ปี ชั้นอนุบาล จำนวน 22 คน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง

2. เนื้อหา

ในการศึกษาการพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยของนักเรียนชั้นอนุบาล จำนวน 22 คน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิง โดยใช้นิทานเพื่อเป็นการอบรมสั่งสอนให้เด็กประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม และเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยใช้นิทาน 3 เรื่องที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับจริยธรรมด้านการพูด การปฏิบัติตามตัวละครในนิทานซึ่งผลที่ตามมาจะทำให้ครูปฐมวัย ได้มีแนวทางของการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาจริยธรรมการพูดให้กับเด็กรวมถึงการคิดรูปแบบอื่นที่มีคุณค่ามากยิ่งขึ้นต่อไป

3. ระยะเวลาในการศึกษา

ในการศึกษาคั้งนี้ ได้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยมีระยะเวลาในการทำการทดลองจำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที

4. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

คือ นิทาน

ตัวแปรตาม

คือ การพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียนชาย - หญิง ที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี กำลังศึกษาอยู่ใน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง

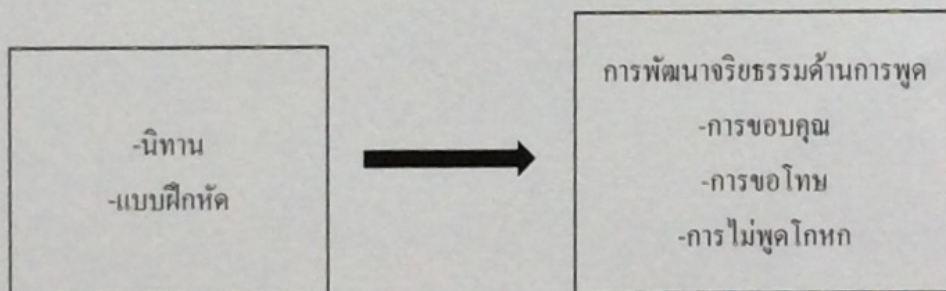
นิทาน หมายถึง เรื่องสั้นที่ครูแต่งเอง มีสาระเน้นจริยธรรมด้านการพูด ได้แก่พูดไพเราะ และไม่พูดโกหก

จริยธรรมของเด็กปฐมวัย หมายถึง การรับรู้ของเด็กเกี่ยวกับข้อที่พึงปฏิบัติและเป็นที่ยอมรับของสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จริยธรรมด้านการพูด คือ การพูดไพเราะ กับไม่พูดโกหก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัย มีการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลนักเรียนชาย - หญิง อายุ 4-5 ปีชั้นอนุบาล จำนวน 22 คน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง

2. สังเกตพฤติกรรมตามรายการเครื่องมือการวิจัยด้วยการประเมินให้คะแนนพฤติกรรม ตั้งแต่ ไม่มีการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูด มีการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดโดยมีผู้แนะนำ การพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดด้วยตนเอง ทั้งนี้มีการให้คะแนนตั้งแต่ 3 2 1 ตามลำดับ

การดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที

ตารางแสดงการดำเนินการทดลองการส่งเสริมพฤติกรรมการพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัย
โดยใช้นิทานของนักเรียนชั้นเตรียมอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิง

สัปดาห์ที่	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
1	1	วันจันทร์ นิทานหนูน้อยน้ำใจงาม	20 นาที	แบบสังเกตพฤติกรรม
		วันพุธ นิทานหนูน้อยน้ำใจงาม	20 นาที	แบบสังเกตพฤติกรรม
		วันศุกร์ นิทานหนูน้อยน้ำใจงาม	20 นาที	แบบสังเกตพฤติกรรม
2	2	วันจันทร์ นิทานขอโทษอย่าโกรธนะจ๊ะ	20 นาที	แบบสังเกตพฤติกรรม
		วันพุธ นิทานขอโทษอย่าโกรธนะจ๊ะ	20 นาที	แบบสังเกตพฤติกรรม
		วันศุกร์ นิทานขอโทษอย่าโกรธนะจ๊ะ	20 นาที	แบบสังเกตพฤติกรรม
3	3	วันจันทร์ นิทานเด็กเลี้ยงแกะ	20 นาที	แบบสังเกตพฤติกรรม
		วันพุธ นิทานเด็กเลี้ยงแกะ	20 นาที	แบบสังเกตพฤติกรรม
		วันศุกร์ นิทานเด็กเลี้ยงแกะ	20 นาที	แบบสังเกตพฤติกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. นิทานที่ใช้สำหรับทำกิจกรรมเสริมประสบการณ์

1. นิทานเรื่องหนูน้อยน้ำใจงาม
2. นิทานเรื่องขอโทษอย่าโกรธนะจ๊ะ
3. นิทานเรื่องเด็กเลี้ยงแกะ

2. แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 3 แผน แผนละ 20 นาที

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ขอบคุณ
- 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ขอโทษ
- 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โทษการโกหก

3. การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมทำกิจกรรม
2. เครื่องมือการวัด
3. แบบสังเกตการณ์พัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัย โดยมีเกณฑ์การ

ประเมิน 3 ระดับ ดังนี้

2.สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมตามที่วางแผนไว้

3.นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แล้วหาค่าความสอดคล้อง (IOC) มีเกณฑ์การประเมินดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
	เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน +1
	ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
	เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

5.สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขพัฒนา

6.นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยชั้นเตรียมอนุบาลนักเรียนชาย - หญิง อายุ 4-5 ปีชั้นอนุบาล จำนวน 22 คน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง

7.นำเครื่องมือที่ได้ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วจึงนำไปใช้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้เพื่อการประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัย มีการดำเนินการดังนี้

1. การรวบรวมคะแนนผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคลที่แสดงพฤติกรรมและวัดได้ในแต่ละวันครบ 3 สัปดาห์ และหาค่าคะแนนรวมจากแบบสังเกตพฤติกรรมของแต่ละคนในแต่ละสัปดาห์จนครบ 3 สัปดาห์ โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย

กลุ่ม	สอบก่อน(Pretest)	ทดลอง	สอบหลัง(Posttest)
E	T ₁	X	T ₂

E แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การสังเกตจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลอง

T₂ แทน การสังเกตจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยหลังการทดลอง

X แทน การเล่นิทาน

2. แสดงค่าคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดใน 3 สัปดาห์ไว้ในตารางเดียวกัน เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของคะแนนพฤติกรรมที่เห็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทาน ของนักเรียนชั้นอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิง

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานของนักเรียนชั้นอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิง ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมและประเมินค่าคะแนนจากพฤติกรรมจำนวน 3 สัปดาห์ มีรายการประเมิน 5 รายการ ดังนี้

1. พูดสวัสดีมีคำลงท้าย (ค่ะ , ครับ)
2. พูดขอบคุณเมื่อผู้ใหญ่ให้ของ
3. ไม่พูดคำหยาบ
4. พูดขอโทษเมื่อทำผิดต่าง ๆ
5. พูดความจริง

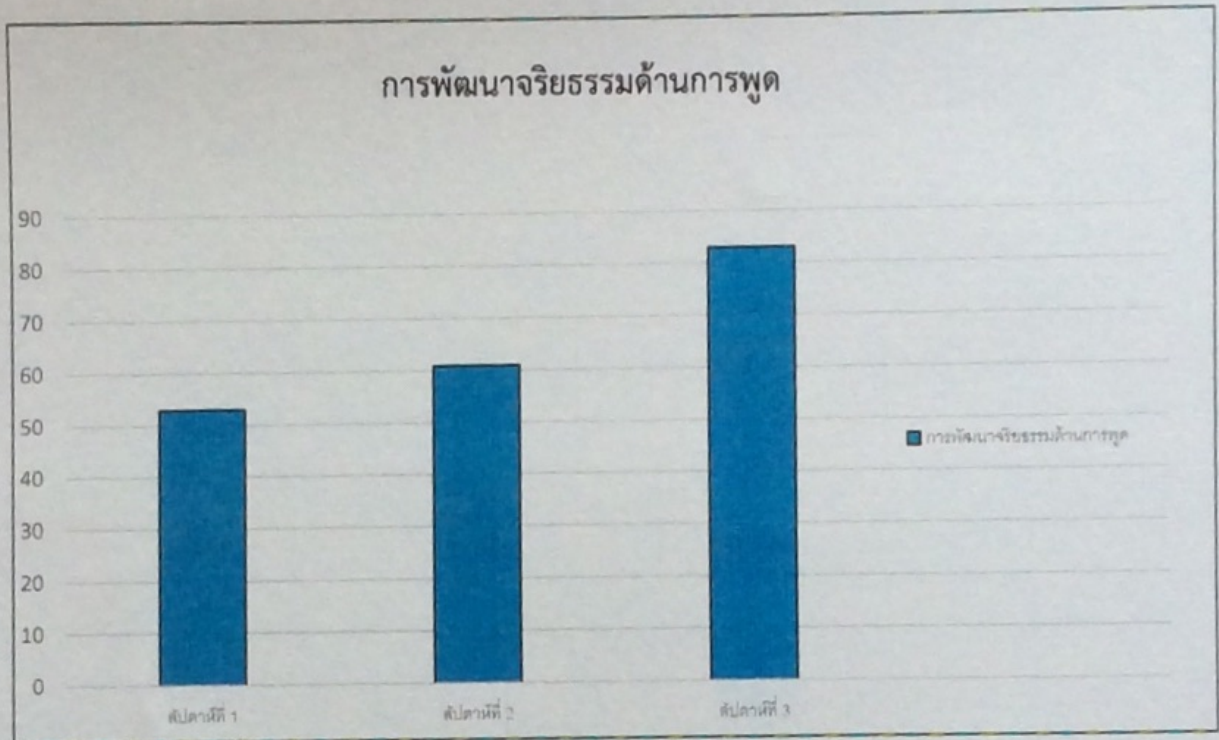
โดยมีคะแนนเต็มรายการละ 2 คะแนน ดังนั้นเด็กจะมีคะแนนสำหรับการปฏิบัติ 5 รายการต่อวัน มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติกิจกรรมครบใน 1 สัปดาห์ หรือปฏิบัติกิจกรรมครบ 3 วันผู้วิจัยจึงนำคะแนนในแต่ละสัปดาห์ของเด็กทุกคน มาแสดงเป็นคะแนนรวมจำนวน 3 สัปดาห์ ดังนี้

ตาราง แสดงค่าคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรม การพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็ก
ปฐมวัยโดยใช้นิทาน ใน 3 สัปดาห์

ชื่อ-นามสกุล	คะแนนรวมเต็ม 50 คะแนน		
	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3
ค.ช.รัชชานนท์ แซ่วี	27	31	43
ค.ช.กรองเกียรติ คล้ายเพชร	27	31	42
ค.ช.ฟ้าประทาน โคสุข	26	30	42
ค.ช.ณัฐชานนท์ เป็ถียนดี	26	30	40
ค.ช.ชนธรรณ์ ปรางโห้	26	30	42
ค.ช.ธัญญา ทฤมิ	27	31	42
ค.ช.วันชนะ อุ่นเมือง	26	30	40
ค.ช.จิรพัฒน์ ถนัดหนังสือ	27	31	43
ค.ช.รุจิภาส แก้วพั่ง	26	30	40
ค.ช.ภูมิพัฒน์ กุลจรัสไพบูลย์	27	31	41
ค.ช.วุฒินันท์ จันทมาศ	27	31	42
ค.ญ.ณัฐกรณ์ วิริยะกิจ	26	30	41
ค.ญ.ศุภรมา ขำบุรี	26	30	41
ค.ญ.วรรณิกา ศรีโยธา	27	31	42
ค.ญ.พิมพ์ภัทร ชิมคะกู	27	31	43
ค.ญ.หรรวลักษณ์ อุทา	26	30	42
ค.ญ.ณัฐชนพร ค่วนชะเอม	27	31	42
ค.ญ.ชญัญญาบุษ เสือทอง	27	31	41
ค.ญ.ทมลพร เอมอ้อม	26	30	41
ค.ญ.ศศิธร ชะโกทอง	27	31	42
ค.ญ.กฤตพร ทักขวนิช	26	30	41
ค.ญ.ณิชานัน อนันตสุข	26	30	40
รวม	583	671	913
คะแนนเฉลี่ย	26.5	30.5	41.5
คะแนนเฉลี่ย(ร้อยละ)	53	61	83

จากตารางและกราฟแสดงค่าคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทาน ใน 3 สัปดาห์ เป็นการเก็บคะแนนจากกลุ่มประชากร 22 คน ที่เป็นเด็กในชั้นอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิง มีรายการประเมิน 5 รายการ คือ

1. พูดสวัสดีมีคำลงท้าย(ค่ะ, ครับ)
2. พูดขอบคุณเมื่อผู้ใหญ่ให้ของ
3. ไม่พูดคำหยาบ
4. พูดขอโทษเมื่อทำผิดต่าง ๆ

5. พูดความจริง เด็กมีคะแนนจากผลการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยรายสัปดาห์ ตลอด 3 สัปดาห์ มีค่าร้อยละแสดงความก้าวหน้าจาก 53 , 61 และ 83 ตามลำดับ

การสะท้อนผลการเรียนรู้

ความคิดเห็นของครู/บทรียนที่ผู้เรียน ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เรียนรู้จากกระบวนการวิจัยผลจากการใช้กิจกรรมการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดปรากฏว่า เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปลิง มีทักษะในการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นผลมาจากกระบวนการพัฒนาและการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์พัฒนาการและคุณลักษณะตามวัย การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางในการวิจัย กำหนดขอบเขตการดำเนินงานการเตรียมงานโดยการพัฒนาเครื่องมืออย่างเป็นระบบ นำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพและมีการวางแผนและเตรียมงาน เพื่อการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากประสบการณ์ด้านการสอน และประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินการส่งเสริมและเพื่อการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานครั้งนี้สามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

1. ก่อนนำไปใช้ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรมด้านต่าง ๆ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมด้านการพูด ให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อประยุกต์แนวคิดหลักการและทฤษฎี มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. การดำเนินการเพื่อการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยมักถูกมองว่าเป็นเรื่องยากและเป็นนามธรรม แต่ความเป็นจริงแล้ว สามารถส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ในเด็กทุกวัยเพียงต้องมีวิธีการและกระบวนการที่เหมาะสมและต่อเนื่อง ประเด็นสำคัญคือต้องค่อยเป็นค่อยไป
3. ก่อนดำเนินการต้องเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ มาเป็นอย่างดี เพราะเด็กมีช่วงความสนใจสั้น ต้องจัดกิจกรรม โดยเฉพาะการเล่านิทานให้เด็กมีความประทับใจ จะเป็นการสร้างแรงจูงใจได้เป็นอย่างดี
4. การวิจัยในลักษณะนี้สามารถนำไปใช้กับเด็กพิเศษได้
5. ก่อนการดำเนินการจะต้องมีข้อมูลหรือสารสนเทศที่สมบูรณ์และถูกต้องชัดเจน กล่าวคือต้องมีการวิเคราะห์พัฒนาการ คุณลักษณะตามวัย พฤติกรรม โดยต้องใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอย่างแท้จริง
6. เลือกวิธีการหรือสื่อที่จะนำมาจัดทำหรือพัฒนาโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับความพร้อมวุฒิภาวะ ความต้องการ ความถนัด และความสนใจของเด็กในแต่ละช่วงอายุ

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาทำการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยเสนอว่าควรทำการจัดกิจกรรมการพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยในด้านอื่น ๆ อีกนอกเหนือจากการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัย นอกจากนี้การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยควรดำเนินการกับกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีลักษณะเฉพาะต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ปราณี ปรียวาทิ. (2551). การพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทานและติดตามผล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ.อาจารย์ ดร.ราชนันท์ บุญธิมา จาก thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ear_Chi_Ed/Pranee_P.pdf
- กีรติ บุญเจือ (บทที่ 3 จิตวิทยาจริยะ 2550) จริยธรรมเป็นประมวลกฎเกณฑ์ความประพฤติ จาก www.gunrapree.com/images/Chapter%202%20A.doc
- กุลยา ตันติผลาชีวะ (2547: 212) ได้กล่าวถึงจริยธรรมที่ปลูกฝังในเด็ก จาก www.east.spu.ac.th/journal/booksearch/.../1254-47-55_process.pdf
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2541: .....) ได้จัดประชุมวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย สรุปว่า จริยธรรมของบุคคลมีองค์ประกอบ 3 ประการ จาก doi.nrct.go.th/.../5798c75d3382c9c046072a7df063871e?...DOI
- มาลีรัตน์ บุญอนันตบุตร (2547: 12) ลักษณะนิสัยทางจริยธรรมของ เด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนา 3 ด้านจาก doi.nrct.go.th/.../5798c75d3382c9c046072a7df063871e?...DOI...
- สุภี วงศ์พลับ. (2555) การส่งเสริมทักษะทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัยโดมใช้หนังสือนิทาน จาก www.sl.ac.th/html_edu/sl/temp_emp_research/751.docx
- ดวงสมร ศรีไสคำ (2552) ผลของกิจกรรมการเล่านิทานที่บ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาด้านการพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่2โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จาก www.np.ac.th/np/clre/index.php?p=show_detail&id=61
- ครุรักษ์ ภิญญ์รักษ์ (2540: 45 - 46) เทคนิคการเล่านิทานการเล่านิทานสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ฟัง จาก <https://docs.google.com/document/d/1WasdWOqLCTvP-xTizFjrolGK7Sskz5NJUHtgnYVXf1U/edit>
- ภารดี ศรีประยูร (2542: 30) ได้กล่าวถึง คุณค่าของนิทานต่อการเรียนการสอน จาก thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ear_Chi_Ed/Phatcharee_Kh.pdf

ภาคผนวก

- เครื่องมือวิจัย
- รูปภาพการทำกิจกรรมการเล่นิทาน
- แผนการจัดกิจกรรม
- เอกสารอื่น ๆ

รูปภาพการทำกิจกรรมการเล่านิทาน

รูปภาพการทำกิจกรรมการเรียนรู้

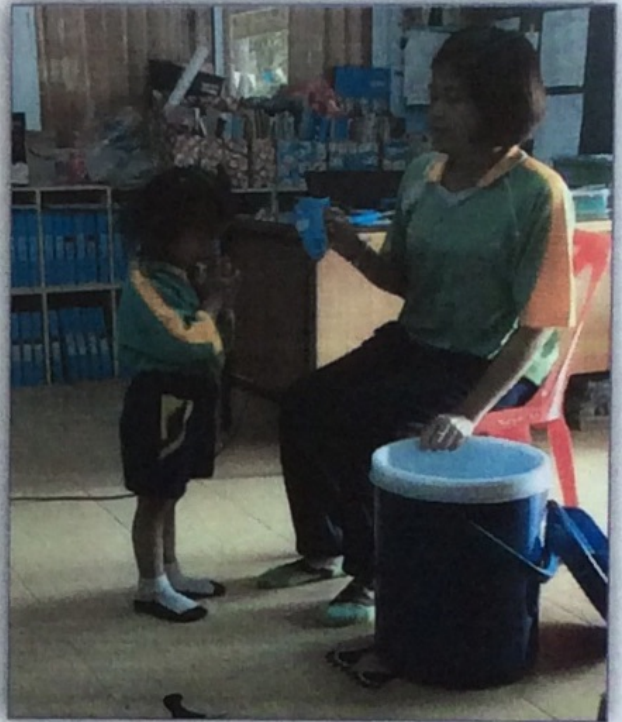

รูปภาพการทำกิจกรรมการเล่านิทาน

ขอบคุณเมื่อรับของจากผู้ใหญ่

ร้องจนเพื่อนโดยไม่ได้ตั้งใจขอโทษครับ

แผนการจัดประสบการณ์ เรื่อง ขอบคุณ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักประโยชน์ของจริยธรรมด้านการพูด
2. เพื่อให้เด็กพูดไพเราะและไม่พูดโกหก
3. เพื่อให้เด็กรู้จักพูดขอบคุณ
4. เด็กสามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำ

1. ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลม ล้อมรอบครู ครูร้องเพลง “ขอบคุณ” ให้เด็กฟัง 1 รอบ แล้วให้เด็ก ๆ ร้องตามพร้อมกับทำท่าทางประกอบเพลง

“เพลงขอบคุณ”

ขอบคุณ ขอบคุณ ขอบคุณครัับ

จำให้ขึ้นใจ ขอบคุณครัับ

ขอบคุณ ขอบคุณ ขอบคุณคะ

จำให้ขึ้นใจ ขอบคุณคะ

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูสนทนากับเด็กเกี่ยวกับการกล่าวคำ ขอบคุณ เช่น
  - ครูถามเด็กว่าเวลาผู้ใหญ่ให้ของเด็ก ๆ ควรทำอย่างไร
  - เด็กตอบว่า ขอบคุณคะ ขอบคุณครัับ
3. ครูเล่านิทาน “เรื่องหนูน้อยน้ำใจงาม” ให้เด็ก ๆ ฟัง

ขั้นสรุป

- ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับประโยชน์ของการกล่าว ขอบคุณ

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. เพลงขอบคุณ
2. นิทานเรื่องหนูน้อยน้ำใจงาม
3. เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดและการประเมินผล

1. เครื่องมือวัด
2. สังเกตจากการร่วมทำกิจกรรม

แผนการจัดประสบการณ์ เรื่อง ขอโทษ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักประโยชน์ของจริยธรรมด้วยการพูด
2. เพื่อให้เด็กพูดไพเราะและไม่พูดโกหก
3. เพื่อให้เด็กรู้จักพูดขอโทษ
4. เด็กสามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

- ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลม ล้อมรอบครู ครูร้องเพลง “ช้าง” ให้เด็กฟัง 1 รอบ แล้วให้เด็ก ๆ ร้องตามพร้อมกับทำท่าทางประกอบเพลง

ขั้นดำเนินกิจกรรม

ครูเล่านิทาน “ขอโทษอย่าโกรธนะจ๊ะ” ให้เด็ก ๆ ฟัง

- ครูถามเด็กว่าในนิทานมีตัวละครอะไรบ้าง
- ครูให้เด็กอธิบายนิสัยของตัวละครใน นิทานเรื่อง ขอโทษอย่าโกรธนะจ๊ะ

ขั้นสรุป

- ครูและเด็กร่วมกันสนทนาโต้ตอบเกี่ยวนิทานเรื่อง ขอโทษอย่าโกรธนะจ๊ะ

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. เพลงช้าง
2. นิทานเรื่องขอโทษอย่าโกรธนะจ๊ะ
3. เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดและการประเมินผล

1. เครื่องมือวัด
2. สังเกตจากการร่วมทำกิจกรรม

แผนการจัดประสบการณ์ เรื่อง โทษของการโกหก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักประโยชน์ของจริยธรรมด้วยการพูด
2. เพื่อให้เด็กพูดไพเราะและไม่พูดโกหกได้
3. เพื่อให้เด็กรู้จักพูดขอโทษและขอบคุณ
4. เด็กสามารถทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลม ล้อมรอบครู ครูร้องเพลง “ขอโทษ” ให้เด็กฟัง 1 รอบ แล้วให้เด็ก ๆ ร้องตามพร้อมกับทำท่าทางประกอบเพลง

ขั้นดำเนินกิจกรรม

- ครูเล่านิทาน “เรื่องเด็กเลี้ยงแกะ” ให้เด็ก ๆ ฟัง
- ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับตัวละคร และถามเด็กๆว่าในนิทานมีตัวละครอะไรบ้าง
- ครูให้เด็กทำท่าทางเลียนแบบแกะและหมาป่าตามจินตนาการ

ขั้นสรุป

- ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่องเด็กเลี้ยงแกะและลักษณะนิสัยของตัวละคร

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. เพลงขอโทษ
2. นิทานเรื่องเด็กเลี้ยงแกะ
3. เครื่องเคาะจังหวะ

การวัดและการประเมินผล

1. เครื่องมือวัด
2. สังเกตจากการร่วมทำกิจกรรม

นิทานหนูน้อยน้ำใจงาม

วันนี้น้องพิมทำไม่ถึงเรียนไม่รู้เรื่องเลยนะ ปวดหัวจังเลย สงสัยจะไม่สบาย “น้องพิมเป็นอะไรหรือเปล่า ทำไมหน้าแดงจัง” น้องแก้มเอามือมาจับที่โบน้าของน้องพิม “ตัวร้อนจี๋เลย เดี่ยวแก้มพาไปหาคุณครูที่ห้องพยาบาลนะ” ครูเช็คตัวให้น้องพิม และถามว่า “น้องพิมทานข้าวมาหรือยังคะ” ทานแล้วค่ะ “ถ้าทานข้าวแล้ว ทานยาลดไข้ได้เลยนะคะ จะได้รู้สึกดีขึ้น” “น้องพิมไม่ชอบทานยา ค่ะคุณครู ทานแล้วขมในปาก” “ถ้าไม่ทานน้องพิมนึกไม่หายสิคะ ต้องฝืนทานนิดนึงนะคะ คุณครูจะตามคุณแม่มารับไปหาคุณหมอแล้วกลับบ้านพักผ่อนจะได้หายไวไว” “เดี๋ยวแก้มไปเอาน้ำมาให้ น้องพิมนานานะ” “ขอบใจมากนะแก้ม ปวดหัวจังเลยน้องพิมขอนอนก่อนนะ” น้องพิมกล่าวเมื่อคุณแม่ได้รับโทรศัพท์แจ้งจากคุณครูว่าน้องพิมมาสบายจึงรีบมารับน้องพิมกลับบ้าน น้องแก้มอยู่ระหว่างพักกลางวัน เจอคุณแม่น้องพิมเข้าพอดี “สวัสดีค่ะ คุณอามารับน้องพิมเธอคะน้องพิมอยู่ห้องพยาบาลค่ะ เดี่ยวแก้มพาไปนะคะ” “น้องพิมเป็นยังไงบ้างคะ” คุณแม่ถามคุณครูในห้องพยาบาล “ค่อยยังชั่วแล้วค่ะ แต่ดูเหมือนจะอ่อนเพลียนิดหน่อย” “ไปหาหมอกันนะลูก” “ค่ะคุณแม่” น้องพิมตอบ คุณแม่พาน้องพิมขึ้นรถไปหาหมอ แก้มเดินตามมาส่งน้องพิมกล่าวขอบคุณแก้มที่มีน้ำใจคอยช่วยเหลือน้องพิม “ขอบใจมากนะจะหนูแก้ม หนูน้อยน้ำใจงาม” คุณแม่ขอบคุณแก้มอีกครั้ง แก้มยิ้มด้วยความภาคภูมิใจ วันนี้ แก้มได้ตำแหน่งหนูน้อยน้ำใจงาม มีความสุขจังเลยคะ

ขอโทษอย่าโกรธนะจ๊ะ

ขอโทษ อย่าโกรธเลยนะ ขอโทษนะจ๊ะ อย่าโกรธนะคนดี ฉันทิด ฉันทูตัวดี ด้วยเหตุฉะนี้ฉันทิ้งขอโทษเธอ หนูทุกคนขบว้างซุกซน หนูทุกคนวุ่นวุ่น ชนคุณอันซาชี่ หนูทุกคนลุกขึ้นทันที “ขอโทษที่ ที่ฉันทิ้งขอโทษเธอ” ซ้างน้อยมาเยี่ยมซ้างใหญ่เผื่อทำคอมพิวเตอร์ซ้างใหญ่แตกเพลิง ซ้างน้อยพูดด้วยความกลัวเกรง “ขอโทษนะ ฉันทิดเองที่ไม่ทันระวัง” ม้าลายอับอายไหวหวั่น ถูกม้าขาวเหยยหยัน ว่าหน้าไม่หล่อ ม้าขาวจึงหยุดล้อ “ขอโทษนะ ขอโทษที่” หนอนอ้วนชวนหนอนแก้วมากินผักอโรยยิ้งนั๊ก ผักสดกรอบแสนหวานหนอนอ้วนกินเพลินจนหมดจานเมื่อรู้ตัวจึงอุทาน “ขอโทษนะ ขอโทษที่” กระจ่าตายน้อยกำลังรดน้ำแสนเพลินใจดอกไม้งามเหลือจะเอ่ยรดจนน้ำท่วมไส้เดือนเลยกระจ่าตายน้อยไม่นั่งเฉย “ขอโทษนะ ขอโทษที่” นกเอี้ยงเกาะบนหลังควายเกิดสั่นไถล ทำให้ควายจ๊กจ๊กเจ้าควายเดินไปมาจนทางซี้ นกเอี้ยงกล่าวเร็วรี่ “ขอโทษที่ ฉันทิดตั้งใจ” ขอโทษเป็นคำโคตเด่นควรรู้ให้เป็นที่เริ่มจากวันนี้ผิดพลั้งเอ่ยปาก “ขอโทษ” ทันทีเมื่อใครได้ยินคำนี้ ก็ให้อภัย

นิทานเรื่องเด็กเลี้ยงแกะ

ณ หมู่บ้านชายป่า มีเด็กเลี้ยงแกะคนหนึ่งชอบพูดโกหกเป็นประจำ วันหนึ่งเกิดนึกสนุกอยากแกล้งชาวบ้านจึงร้องตะโกนว่า "ช่วยด้วย ๆ หมาป่ามันจะมากินแกะแล้ว" ชาวบ้านต่างพากันมาช่วยพอเด็กเลี้ยงแกะเห็นชาวบ้านวิ่งหน้าตาตื่นก็หัวเราะด้วยความชอบใจ แล้วชอบเล่นสนุกแบบนี้อีกหลายครั้ง ชาวบ้านก็พากันวิ่งหน้าตาตื่นมาช่วยเขาทุกครั้ง และพบว่าพวกเขาถูกหลอกอีกเช่นเคย จนวันหนึ่งหมาป่าก็มาจริง ๆ คราวนี้เด็กเลี้ยงแกะตะโกนให้คนมาช่วยสุดเสียง "ช่วยด้วย ๆ หมาป่ามันจะมากินแกะแล้ว" แต่ครั้งนี้กลับไม่มีชาวบ้านออกมาช่วยเด็กเลี้ยงแกะอีกแล้ว เพราะคิดว่าเขาคงจะโกหกอีก สุดท้ายเจ้าหมาป่าจึงกินแกะของเด็กเลี้ยงแกะไปที่ละตัว ๆ จนหมด

เขียนตัวเลข 1, 2 และ 3 ใน

ตามลำดับเหตุการณ์และระบายสีภาพ

Sorry ขอโทษ

sad เสียใจ

one หนึ่ง

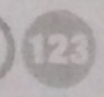
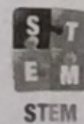
two สอง

three สาม

มฐ. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12

- จุดประสงค์
1. รู้จักการกล่าวคำขอโทษและการให้อภัย
  2. เขียนตัวเลขเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนและหลังได้

กิจกรรมที่ 3 เด็กดีมีสติ ให้อภัยกัน

สนทนาภาพเหตุการณ์การให้อภัยกัน เขียนตัวเลข 1-4 ลงใน ○ ของภาพเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ แล้วระบายสีภาพ

มฐ 2.2/5.2/5.4/7.2/9.1/9.2/10.1/10.2/11.1/12.1/12.2

จุดประสงค์ : 1. บอกวิธีปฏิบัติตนเป็นผู้ที่รู้จักให้อภัยผู้อื่นได้

2. สังเกตภาพแล้วเขียนตัวเลขเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน-หลังได้

เครื่องมือวัดแบบสังเกตพฤติกรรมการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัย

แบบสังเกตพฤติกรรมการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัย

สัปดาห์ที่.....ปี.....เดือน.....วันที่.....

ก่อนทำกิจกรรม

หลังทำกิจกรรม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เด็กปฏิบัติได้

ชื่อนามสกุล-	พูดสวัสดิ มีคำลงท้าย (ค่ะ,ครับ)			พูดขอบคุณ เมื่อผู้ใหญ่ให้ ของ			ไม่พูดคำ หยาบ			พูดขอโทษ เมื่อทำผิด ต่าง ๆ			พูดความจริง			รวม
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0	

เกณฑ์การประเมิน

- ระดับ 2 หมายถึง มีการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดด้วยตนเอง
- ระดับ 1 หมายถึง มีการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูดโดยมีผู้แนะนำ
- ระดับ 0 หมายถึง ไม่มีการพัฒนาจริยธรรมด้านการพูด